„Прво се на подијум попео Y да би загрејао масу. Затим се зачула команда „Мирно!“ и, усред изненадне тишине, прво слабије, а после све јаче, одјекнули су повици „Живео!“ који су допирали спољa. Кроз шпалир народа корачао је X...“

Прво су пред камере стали његови извиђачи, млади горани и остале пчелице, са рђавим авазима. Ђурић Ледени, коме су напредњачки животописци, у недостатку биографије која пристаје човеку који води Канцеларију за КиМ негде „ишчачкали“ како му је др Најдан Пашић био деда, а стриц-прадеда и сам Баја Пашић - поводом Еулексових потерница за екс и актуелним градоначелником Зубиног Потока, визионарски констатовао како је на северу Косова „интеррегнум“!? А где је, цењени екссаветниче председника Републике, она „Заједница српских општина“, што су је Дачић (Вучић), Ештонова и Тачи, укидајући институције државе Србије на северу, претпрошлога пролећа обећали још за прошли фебруар!?

Потпредседница Михајловић промотивно опалила по изопћеном Мркоњићу због 12,5 километара деонице аутопута Уб - Лајковац, која ем касни три године, ем виси као орловско гнездо, без приступне стазе и пута. Мали и Весић му медијски се дохватили ћорава посла: да грађане убеде како је поновно тотално прекопавање (после маје од 10 година) и, на најмање 12 месеци, потпуно затварање за саобраћај 4,5 километара Улице војводе Степе не казна, већ, заправо, награда напредњацима лојалним Вождовчанима. Само још чекам да министар просвете, рецимо, изађе и саопшти да је то што је рок за надзиђивање зграде Факултета политичких наука био август 2012, а септембра 2014. радови још трају - у ствари, нешто нормално и у интересу високог школства у Србији!

Онда је, све прескачући по три степеника, под рефлекторе, утрчао он са навиљком железничких мапа, друмских карата, скица и нацрта, сејући оптимизам о томе како ћемо, о Меркелином трошку, ускоро пругом до Сарајева и Албаније, а аутострадом до Приштине. Не знам шта о овоме мисле комшије преко Дрине, камо је наш канцелар, наводно о свом трошку, послао свог личног, а израелског ПР махера Ефраима Асафа да бије битку у име Босићеве странке, а против Додика, чију кампању, наводно о Дачићевом трошку, води дугогодишња агенција овдашњег СПС-а. Но, дај боже да наш канцелар оствари неки од својих инфраструктурних наума - ево, ја му јавно обећавам да ћу га, буде ли тако, до краја његовог премијерског мандата Златоустим звати! Макар због тога пао и Дачић, јер, на крају крајева, свака пропаганда тражи свог жртвеног јарца. Овде је то, за сада, Демократска странка. Зато, кад неког дичног напредњака питате нпр. зашто живимо лоше, он ће вам, техником премошћавања или преусмеравања, одговорити: „Бивши режим је лоповски!“ А кад на то констатујете „па, ви сте више од две године на власти, а не живимо боље!“, добићете папагајски одговор: „ДС је опљачкао Србију!“

„Војници, голи сте, неухрањени, влада вам дугује много, а ништа вам није дала. Задивљујући су стрпљење и храброст које сте показали међу овим стенама, али то вам неће донети славу - светло неће пасти на вас. Ја ћу вас одвести у најплодније равнице на свету. Богате провинције, највећи градови биће ваши, тамо ћете наћи част, славу и богатство. Војници, да ли вам недостаје храброст или издржљивост?“ Тако је гласио наводни проглас будућег цара Наполеона Бонапарте, школски пример мотивационог обраћања војсци током похода на Италију, марта 1796. Врвио је од искрености, тражио разумевање, трпељивост и оданост на путу ка „вишем циљу“, скоро као кад наш канцелар општи с грађанством.

У цитату спреда из једних немачких новина, из 1932, онај Y је др Јозеф Гебелс, а овај X - читате ме као отворену књигу - најпознатији Меркелин претходник на месту канцелара.

(Данас)